

MODERN GREEK A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
GREC MODERNE A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
GRIEGO MODERNO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 17 May 2001 (afternoon)
Jeudi 17 mai 2001 (après-midi)
Jueves 17 de mayo de 2001 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Σχολιάστε ένα από τα δύο παρακάτω κείμενα:

1 (α)

Τάφος στην έρημο

Τὸ σῶμα τῆς γριᾶς γυναίκας, ὅπως χτύπησε στ' ἄριστερό μέρος τοῦ αὐτοκινήτου, καβάλησε τὸ καπὸ κι ἔπεσε, λόγῳ ταχύτητος, ἀπ' τὰ δεξιά, τὸ πόδι
 ιδιαίτερα, ἔτσι ὅπως φαινόταν σπασμένο στὰ δύο, ἀλλὰ ἀκόμη ἀχώριστο ἀπ' τὸ
 κορμί, κι οἱ ἄλλοι, οἱ ἐπιβάτες τοῦ λεωφορείου ὑπεραστικῶν συγκοινωνιῶν ποὺ
 5 μᾶς ἀκολουθοῦσε, καθὼς πλησίαζαν μ' ἐκείνη τὴ ματιὰ τοῦ θεάματος τῆς φρίκης,
 ποὺ τὸ ἀπολαμβάνεις χωρὶς εὐθύνη, ἀφοῦ ὁ νόμος τοῦ Ἀνθρώπου δὲν σὲ ἀφορᾷ κι
 ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ δὲν σὲ βαραίνει, ἐκείνη ἡ ἀργὴ κίνηση καθὼς πλησίαζαν ὁ ἕνας
 πίσω ἀπ' τὸν ἄλλο, κι ὁ ὁδηγὸς σήκωσε λίγο τὸ χέρι του σὰν νὰ 'θελε νὰ
 σταματήσει τὸ χρόνο, μήπως καὶ προλάβει τὸ ἀνεπανόρθωτο, ποὺ ἦταν ὅμως πιά
 10 ἐκεῖ, ποὺ ἦταν τὸ γέρικο κορμί ἔτσι ὅπως φαινόταν μὲ τὸ πόδι σπασμένο στὰ δύο,
 ἀλλὰ ἀκόμα ἀχώριστο ἀπ' τὸ κορμί, καὶ τὸ μαῦρο ὕφασμα ποὺ 'χε σκεπάσει τὸ
 πρόσωπο, λὲς κι ὁ θάνατος εἶχε μιὰ στιγμὴ συμπόνοιας, ἦταν τὰ τζάμια τοῦ
 αὐτοκινήτου μας ποὺ ἔγιναν ἅπειρα κομμάτια πάνω στὰ πρόσωπά μας, σὰν
 φωτοβολίδες σὲ νύχτα γιορτῆς, καὶ τὸ μόνο ποὺ μπόρεσα νὰ φωνάξω: τὰ μάτια σου,
 15 μπῆκαν τζάμια στὰ μάτια σου —ὅμως ὄχι, δὲν εἶχε φτάσει ἀκόμη ἡ ὥρα μας—,
 ἦταν οἱ φοίνικες δίπλα στὸ δρόμο, ἡ κάψα στὸ ζενίθ, ἕνα μικρὸ γαϊδούρι ἀκίνητο,
 ἕνα λαγῆνι δίπλα του, καὶ πάνω ἀπ' ὅλα τὸ ἀνεπανόρθωτο ἦταν, ἡ λάμψη τῆς
 ἀσφάλτου, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι μᾶς κοίταζαν, ἐμᾶς, δύο ξένους ποὺ 'χαμε σκοτώσει τὸ
 συνάνθρωπό τους —τί κι ἂν ἦταν τυχαῖος ὁ θάνατος, κι ἡ ζωὴ τυχαία δὲν εἶναι;—
 20 ἔκαναν δύο βήματα, στάθηκα μπροστά της, σὰν νὰ 'θελα νὰ τὴν προστατέψω, γιατί
 εἶχαν δεῖ ὅτι *αὐτὴ* ὁδηγοῦσε τὸ αὐτοκίνητο, *αὐτὴ* εὐθυνόταν γιὰ τὸ θάνατο τῆς
 γυναίκας, κι ἅπλωσα τὸ χέρι μου κι ἔβγαλα ἀπ' τὰ μαλλιά της ἕνα κομμάτι γυαλί,
 κι αὐτὴ δὲν μιλοῦσε, ἄσπρη, ἀπόμακρη, ταυτισμένη ἄθελά της μὲ τὸ
 ἀνεπανόρθωτο, τὸ στήθος σου, μοῦ λέει, τὸ στήθος σου, κι εἶδα τότε στὸ στήθος
 25 μου κόκκινες, πολλές, μικρὲς πληγές, γεμάτες θραύσματα τζαμιοῦ, κι ἅπλωσε τὸ
 χέρι της καὶ τὰ 'βγαξε ἄργα καὶ προσεκτικά, κίνηση μηχανικὴ, ἐνῶ οἱ ἄλλοι, οἱ
 ἄνθρωποι τοῦ λεωφορείου ὑπεραστικῶν συγκοινωνιῶν ποὺ μᾶς ἀκολουθοῦσε,
 ἀκίνητοι πιά, βουβοί, παρατηροῦσαν τὶς χειρονομίες μας, κι ἐμεῖς,
 ἀνακουφισμένοι κάπως στὴ θέα τοῦ αἵματός μας, γιατί, ὅταν εἶσαι ἀνέγγιχτος, ἀπ'
 30 τὴ μεριὰ τοῦ θεάματος τῆς φρίκης, ἐνῶ ὁ συνάνθρωπός τους βρίσκεται πεσμένος
 ἐκεῖ, στὴν ἄκρη τῆς ἀσφάλτου, μὲ τὸ πόδι σπασμένο στὰ δύο, ἀλλὰ ἀκόμη
 ἀχώριστο ἀπ' τὸ κορμί, καὶ τὸ μαῦρο ὕφασμα ποὺ 'χε σκεπάσει τὸ πρόσωπό της, λὲς
 κι ὁ θάνατος εἶχε μιὰ στιγμὴ συμπόνοιας, καθὼς τὸ ἀνεπανόρθωτο ἦταν πιά ἐκεῖ,
 ὀριστικά.

Γιώργος Καρυπίδης

(ἀπὸ τὴ συλλογὴ διηγημάτων *Πρωταθλητὴς καταδύσεων*, 1991)

1 (6)

Ο ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

5 Ὁ ἔρωτας,
ὄνομα οὐσιαστικόν,
πολὺ οὐσιαστικόν,
ἐνικοῦ ἀριθμοῦ,
γένους οὔτε θηλυκοῦ οὔτε ἀρσενικοῦ,
γένους ἀνυπεράσπιστου.
Πληθυντικὸς ἀριθμὸς
οἱ ἀνυπεράσπιστοι ἔρωτες.

10 Ὁ φόβος
ὄνομα οὐσιαστικόν,
στὴν ἀρχὴ ἐνικὸς ἀριθμὸς
καὶ μετὰ πληθυντικός·
οἱ φόβοι.
Οἱ φόβοι
15 γιὰ ὅλα ἀπὸ δῶ καὶ πέρα.

20 Ἡ μνήμη,
κύριο ὄνομα τῶν θλίψεων,
ἐνικοῦ ἀριθμοῦ,
μόνον ἐνικοῦ ἀριθμοῦ
καὶ ἄκλιτη.
Ἡ μνήμη, ἡ μνήμη, ἡ μνήμη.

25 Ἡ νύχτα,
ὄνομα οὐσιαστικόν,
γένους θηλυκοῦ,
ἐνικὸς ἀριθμὸς.
Πληθυντικὸς ἀριθμὸς
οἱ νύχτες.
Οἱ νύχτες ἀπὸ δῶ καὶ πέρα.

Κικὴ Δημουλᾶ

(Τὸ Λίγο τοῦ Κόσμου, 1971)

